

Мајор **МИЛЕ ЖАКУЛА**

НА БУКВИ СМО УРЕЗАЛИ ИМЕНА ТРОЈИЦЕ ЈУНАКА *)

Морали смо опет нападати властитим снагама. Нисмо скоро ни предахнули а већ је наређено да идемо у напад. Сад смо јуришали са северне стране, према врху Кошура. Било нас је мало, чета се проредила. Многи другови су избачени из строја, погинули или рањени. Наша чета пошла је на јуриш са мање од двадесет бораца.

Ватра је снажна. Врх брда је обавијен густим димом. Заузели смо неке ровове на десном крилу. Вод на левом крилу је поновио јуриш јер малопре није успео. Поред мене пада мртав, сав изрешетан, командир вода Љубиша Максић. Падеше још двојица другова. Један од њих је Божо, борац моје десетине. Извлачећи мртве другове повукли смо се до малог мртваг угла на ивици шуме, у непосредној близини Немаца. Зауостависмо се на положају одакле ћемо тући Немце; ту ћемо сахранити и погинуле другове. Неколицина нас почесмо моткама и рукама копати раку под старом буквом, чије су гране ломиле рафали немачких митраљеза. У на брзину ископани гроб најпре смо положили тело мртваг командира. Сахрањивали смо старешину и вољеног друга, који нас је у свакој ситуацији развеселавао својом духовитошћу, друга који нам је примером показивао како се треба борити. Затим још двојица добрих другова, старих и храбрих бораца. На букви, изнад хумке која је сакрила мртва тела, урезали смо њихова имена и датум. Последња почаст коју смо овде могли одати свом командиру и првоборцу, ужичком омладинцу, раднику и пролетеру, и двојици бораца, крајишких сељака, наших драгих другова, били су рафали наших митраљеза, управљени на немачке гадове. Пошле су сузе низ тврда лица бораца који су се нашли под буквом. Морало је попустити и наше у борби отврдло срце. Ишле су нам сузе, иако смо знали да тако мора бити, иако смо знали да се без жртава неће доћи до циља. Сузе тешког растанка са вољеним друговима, сузе завета да ћемо их осветити, да ћемо истрајати, победити.

*) Из чланка „То се не може заборавити“, објављеног у зборнику „Сутјеска“, књига I, издање ВИЗ ЈНА „Вјно дело“, библиотека „Из ратне прошлости наших народа“.